

Завітайте у бібліотеку

Коли на вулицях міста неймовірний гомін, люди метушаться, а звуків стільки, що болить голова – у Березнівській центральній бібліотеці спокій та затишок. Я забігла сюди на хвилику, аби роздивитися книжкову виставку, приурочену до свята Івана Купала. Побачила її спочатку в Інтернеті, але у віртуальному світі сторінок не погортаєш. Працівники центральної бібліотеки у Фейсбук, всіляко заохочують своїх підписників до читання і заманюють за новою порцією задоволення. Я також попалась на гачок.

Людмила Яковишина якраз бесідувала з колегою про заходи, які вони в майбутньому хочуть провести. На щастя, і приміщення оновлене у них е-працівниці бібліотеки не так давно своїми зусиллями зробили ремонт. Тепер кімната світла, затишна, з красивими стінами та стелею, для відвідувачів передбачено зручні диван та пуфи. Їх, до речі, перемістила з власної домівки пані Людмила у читальню. Там приємно посидіти і поспілкуватись, обговорити новинки художньої літератури та останню прочитану книгу за чашкою запашного чаю в компанії. Таких місць досі не вистачало в Березному, особливо людям старшого віку. Та чого це я узагальнюю? Бібліотечна зала призначена для людей, які мають спільні інтереси - і не важливо - підліток це, чи пенсіонер.

Та головне, звичайно ж, тут є з чого обрати, а коли не зовсім знаєш, що хочеться прочитати - бібліотекарі допоможуть. Вони швидко підберуть щось до душі. Л. Яковишина зізнається, що зараз вони потребують більше української літератури. Адже з початком війни у країні все російське табуйоване, а книг авторства чи мовою окупанта багато. їм обов'язково потрібна заміна.

У бібліотечній залі частенько проводять майстер-класи для дітей, зустрічі для жителів міста, неодноразово запрошували тимчасово переселених до нашої громади осіб. Незважаючи на воєнний стан, бібліотекарі намагаються так само активно працювати, як і до повномасштабного російського вторгнення. А ще для проведення різноманітних літературних вечорів місцева влада обіцяла посприяти у придбанні плазмового телевізора та стільців. Хочеться, щоб це сталося якнайшвидше.

Поки розмовляли, я встигла стенди зі світлинами старого й сучасного Березного роздивитися, а ще - чудові вишиті бісером картини пані Людмили. Вона майстерно володіє голкою, про своє захоплення розповідає з трепетом і невідомою ширістю. Любить вона це діло - частину своїх робіт перенесла на робоче місце, тут її картини гармонійно влилися в інтер'єр. Українка в патріотичних кольорах актуальна як ніколи, модульна картина яскравих маків

контрастує з чорно-білими фотографіями з минулого, а без портрета Тараса Шевченка важко уявити читальню...

Година промайнула непомітно. Виходила звідти у піднесеному настрої, налаштована на світлу і добре. А ще з новою книгою, яку так давно хотіла прочитати. Радую, що бібліотека у такий нелегкий для нас та нашої країни час працює і розвивається. Саме завдяки старанням працівниць книгозбірні туди хочеться зайти знову й знову. Завітайте і ви!

Яна СТАХНЮК